

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 82. Propositiones ex libros Claudii Seguenoti decerptæ, atque a facultate Parisina damnatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Inter diversa Sacrarum Congregatio-
 num decreta, nonnisi pauca addu-
 cere lubet, & primo quidem Sacra Ri-
 tum Congregatio die sexta Februarii
 præcepit, ur deinceps in Calendariis
 locorum fiat nota, *ad libitum*, quando
 Officia non sunt de præcepto: Die au-
 tem decima tertia Julii S. Congregatio
 Immunitatis declarabat, quod absolu-
 tio a censuris ex causa violatæ immu-
 nitatis Ecclesiasticæ sit reservata sum-
 mo Pontifici: declaratum quoque die
 vigesima quarta Septembris, quod si
 Vigilia S. Joannis Baptistæ incidat in
 diem Corporis Christi, non sit eo die
 jejunandum, nec abstinendum a car-
 nibus, sed anticipandum sit Jejunium
 die antecedenti, scilicet feria quarta.

§. LXXXII.

*Propositiones ex libro Claudii Segue-
 noti decerptæ atque a Facultate
 Parisina damnatæ.*

Die tertia Maij Petrus Chapellanus *Abregé*
 Facultatis Theologicæ Parisiensis *Chronol. de*
 Syndicus Sorbonæ Doctoribus expo- *Hist. Eccl.*
 sit, quod Claudius Seguenot Pater *Siecl. XVII.*
 Oratorii novissime S. Augustini tracta- *Argent.*
 tum *de Virginitate*, Gallice reddiderit, *Coll. Jud.*
 notisque oppido suspectis auxerit: Re-
 cepta mox Facultas sex selegit Do-
 ctiores,

S 5

Sæc. XVII. A. C. 1638
 doctores, qui hunc librum sedulo exami-
 narent. Hi ergo in proximis Sorbonæ
 comitiis die prima Julii retulere, li-
 brum hunc periculose & damnandæ
 lectionis esse, tam in Scholiis & No-
 tis, quam in ipsa Versione operis S.
 Augustini, in qua parum fidelem se
 præstiterit Author, nonnulla de suo
 adjiciens contra mentem Beatissimi Pa-
 tris, & ejus verborum emphases de-
 genere permutatione extenuans, ac
 aliorum detorquens, & illius Senten-
 tias depravans. Horum itaque sele-
 ctorum Magistrorum relatione audita,
 & re a Facultatis Decano prima
 mensis Junii die ejusdem anni proposi-
 ta, & postquam in tribus Congrega-
 tionibus diu, & mature deliberatum
 esset, censuit Facultas, præfatum librum
 damnandum, prout de facto damnavit,
 utpote continentem multas propositio-
 nes, novas, falsas, scandalosas, pia-
 rum aurium offensivas, ab insigniori-
 bus pietatis Christianæ operibus aver-
 sivas, quietis animarum perturbativas,
 communi & omnino tutæ praxi Eccle-
 siæ contrarias, erroneas, & hæresim
 redolentes. Postea ex Censuris ita ge-
 neraliter expositis nonnullas selegit se-
 quentibus propositionibus specialiter
 applicandas.

Propo-

Propositio I. „Si quædam nupta omnibus carnibus renuntiaret, & conjugio uteretur, tanquam non uteretur, æqualemque cordis & animæ puritatem conservaret in conjugio, sicut Virgines extra illud, hæc abs dubio haberet meritum Virginitatis, & non tantum æque sancta & perfecta, sed etiam æque pura & casta foret, sicut Virgines.

Sæc. XVII.
A. C. 1638.

Censura. Hæc doctrina, qua dicitur, eos, qui utuntur conjugio tanquam non utantur, habere meritum Virginum, & cælestem vitam agentium, & esse non solum æque Sanctos, & æque perfectos, verum etiam æque puros, æque castos, hæresin sapit.

Propositio II. „Votum perfectioni Christianæ, & voto in Baptismate emissio nihil nisi actionem externam, in qua perfectio non consistit, superaddit. . . . Vota sunt utilia imperfectis, & sunt instabilitati humanæ propria remedia, & hæc est vera causa Professionis Religiosæ. . . . Votum, quando certam actionem externam præscribit, inducit necessitatem servilem, & tollit animæ libertatem. . . . Obedientia non est consilium. . . . Paupertas voluntaria est ab hominibus, necessaria a Deo.”

Censura. Hæc doctrina, qua adstruitur in præjudicium votorum Monasticorum, & depref-

Sæc. XVII. *depressionem status Regularium, præsertim A. C. 1638. qua àsseritur, vota nihil addere perfectionis; esse tantum imperfectorum, sæpe esse impedimenta alio vocantis Dei; abusive vocari consecrationes, obedientiam non esse opus consilii, & paupertatem voluntariam ex voto excludi a paupertate Evangelica, non tantum est destructiva sancti Regularium status, & aversiva a proposito laudabilis vitæ cenobiticæ, verum etiam falsa, scandalosa, temeraria, & erronea.*

Propositio III. „Consilium, quamprimum est particulariter cuidam inspiratum mox degenerat in præceptum.“

Censura. Hæc doctrina, qua docetur opera consilii, ubi inspirata sunt & applicata per inspirationem huic vel illi Personæ, esse obligatoria, & transire in præceptum, est falsa, periculosa, conscientiarum perturbativa, & erronea.

Propositio IV. „Generatio in statu innocentiae fuit sanctissima & perfectissima actio, per quam homo fuit sanctificatus, sicut nunc per Sacramenta.“

Censura. Hæc doctrina, qua dicitur, æqualitatem efficientiæ futuram inter actum generandi, qui exerceretur in statu innocentiae, & inter Sacramentorum nostrorum efficientiam, est scandalosa, temeraria, & Sacramentis novæ legis contumeliosa.

Pro-

Propositio V. „Aureolæ nulla fit men-
tio in S. Literis. „

Sæc. XVII.
A. C. 1638.

Censura. Quæ Author asserit de Aureolis Sanctorum, quas dicit novitium inventum theologorum, & sine fundamento in Scriptura, sunt falsa, temeraria, Scholis etiam veterum theologorum injuriosa.

Propositio VI. „Vera Contritio non procedit a timore servili, sed charitate perfecta . . . si vera contritio omnino est necessaria ad gratiam Sacramenti, & si hæc charitas hominem Deo reconciliat ante receptionem Sacramenti, superflua erit absolutio . . . qui diceret, absolutionem Confessarii esse duntaxat declaratoriam, Synodo non adversatur. „

Censura. Quæ Author tradit de attritionis insufficientia, & contritionis ex perfecta charitate, absoluta necessitate, ad recipiendum Sacramentum penitentiae; & quæ addit, & approbat de absolutione, quod nihil aliud sit, quam declaratio juridica peccati jam remissi, declaravit quoque facultas, & censuit, has propositiones esse quietis animarum perturbativas, communi, & omnino praxi Ecclesie contrarias, efficaciam Sacramenti penitentiae imminutivas, & insuper temerarias ac erroneas.

Propositio VII. „Penitentia Sacramentalis deberet esse publica, nec perfecte dispositus est, qui sua peccata

Sæc. XVII. „cata toti Ecclesiæ detegere, paratus
A. C. 1638. „non est.,

Censura. Hæc doctrina, qua Author statuit, ex ordine & natura rei requiri, quod sit publica Confessio, est nova, falsa & periculosa.

Præter hæc censuris notata, alia quamplurima erant sparsim in toto contextu Libri reprobanda, quæ omnia Sacra Theologiæ Facultas Parisiensis damnavit, & Librum tot nævis, & erroribus respersum censoria hac animadversione notavit, dignumque censuit, cujus lectione omnes Catholici interdicanur.

Fertur tamen hunc librum nonnisi mutuato Seguenoti nomine fuisse editum, reipsa vero compositum a Vergerio Abbate San-Cyrano, qui hoc ipso anno die decima quarta Maij, eoquod Jansenii systema de gratia amplexus fuisset, in Vincennensi carcere Richelii Cardinalis jussu inclusus est, nec inde nisi post ejusdem Cardinalis obitum die decima sexta Februarii anno hujus sæculi quadragesimo tertio liberatus.